

Gensende. Man kan jo vistnok sige, at det vilde være forbundet med en Udgift for Staten, men det er jo af den Slags Udgifter, som dog tildeels kommer ind i Statskassen igjen. Desuden forekommer det mig meget onskeligt, at man ikke sætter Statsmyndigheden i den Nødvendighed undertiden at maatte modtage Breve tilbage fra Private; men hvad jeg tillige lægger megen Vægt paa, er, at de fleste Anliggender, hvormed Private henvende sig til Staten, ere af den Besskaffenhed, at der paa en eller anden Maade svares Afgift af dem til Staten. Søger man en Bevilling, eller indgiver man hvilken som helst Ansøgning, saa faaer Staten i Reglen en Indtægt deraf. Jeg vilde derfor meget ønske, at man kunde gennemføre, at Statsmyndighederne altid skreue frankerede Breve. — Hvad angaaer Ophævelsen af Portofriheden, da er det jo en Sag, der har været meget længe under Behandling, og dersom den kan ordnes paa en saavel for Staten som for Embedsmændene, men navnlig for de Private tilfredsstillende Maade, saa kan jeg forsaavidt ikke have noget imod at gaae ind paa, hvad det er foreslaaet i Lovudkastet. Jeg kan ikke nægte, at jeg, efter de Udtalelser, der ere framkomne fra 2 Landssthingsmændovre paa den anden Side (Tobiesen og Drenbøll), er bleven noget betænkelig med Hensyn til, om de Privates Interesse ikke let kunde komme til at lide noget, naar først Embedsmændene havde faaet dette Equivalent for Portoudgifterne, om det da ikke let kunde skee, at de Meddelelser, som de Private egentlig burde have hyppigere og prompte, dem fik de nu sjeldnere og mindre hurtigt. Det er jo ganske sikkert, at det kun er en Besværgelse, om jeg saa maa kalde det, hvormed der her er Tale. Hvis der virkelig kan findes en retfærdig Maade at give Embedsmændene Equivalent paa for deres Portoudgifter, saa vilde det med Hensyn til Statens Udgifter ikke relevere det Allermindste, enten man havde Portofrihed eller ikke. — Det har ikke staaet klart for mig tidligere, navnlig under Forhandlingerne i Udvalget, at Ophævelsen af Portofriheden ikke vil have saa megen Indflydelse paa Omfanget af den hele Correspondance. Jeg troede, at, hvis man

ophævede Portofriheden, vilde alt det Skriveri, der nu finder Sted, blive reduceret betydelig, og det vilde for mig være en meget vigtig Grund til at gaae ind derpaa; men hvis det ikke er Tilfældet, hvis dette Forhold grunder sig paa andre Love og altsaa ikke berøres heraf, saa er det paa en Maade en mislig Sag at hæve Portofriheden, idet man derved let kunde skade saavel Statens som de Privates Interesser. Det er muligt, at jeg bliver bedre oplyst, men det forekommer mig, som sagt, noget farligt for Diebliffet at hæve den hidtil bestaaende Portofrihed.

Strif: Det forekommer mig, at de Bænkkeligheder ved at hæve Portofriheden, som saa udførligt og grundigt ere skildrede under Forhandlingerne om § 15, navnlig af de to ærede Rigsdagsmænd paa den anden Side af Salen (Drenbøll og Tobiesen), for en stor Deel kunne hæves ved en omfattende Anvendelse af Tjenestefrimærker. Som bekendt fremsattes Forslaget om disse Tjenestefrimærker første Gang i Landsstinget under Behandlingen af Loven af 11te Marts 1851, men senere synes dette Forslag at have hvilet, indtil det under nærværende Sag nu atter er kommen paa Bane. Deres Indførelse bebudes nu i § 15, men hverken i denne Paragraph eller i Motiverne dertil meddeles der Noget om Omfanget af Anvendelsen af disse Tjenestefrimærker. Jeg skal derfor tillade mig at fremsætte, hvorledes jeg havde tænkt mig, at disse Tjenestefrimærker kunde anvendes paa en for Postvæsenet og Embedsstanden i det Hele tilfredsstillende Maade. Jeg antager, at fra Begyndelsen af et Finantsaar maae de vedkommende Autoriteter og Embedsmænd, der ere berettigede til at anvende Tjenestefrimærker, efterhaanden kunne erholde dem udleverede fra vedkommende Postcontoirer; og jeg antager, at det vil være rettest, at de uafbenyttede Tjenestefrimærker ved Finantsaarets Slutning blive afleverede fra alle Vedkommende. Postcontoirerne havde da saaledes kun at holde Bog over de udleverede og de igjen ved Finantsaarets Slutning tilbageleverede Tjenestefrimærker, uden at noget som helst andet Regnskab behøvede at finde Sted, og Finantsmini-